

сила-та на това тѣхно стремение, явно ся види отъ прѣспирни-ты имъ съ Цариградскыя патриархъ Фотія.

Дордѣ бѣше малѣкъ още императоръ Михаилъ III, кърмилото на владѣніе-то было възложено на стрига му Вардѣ, кой-то явно живѣяше извънъ цѣтя, и понеже съблазняваше и другы-ты Христианы, то тогавашный Цариградскый патриархъ Игнатій, кой-то бѣше строгъ и дѣятеленъ пастырь, го увѣщавалъ и заплащавалъ много-цѣти, че ще го накаже черковно, ако ся не поправи, нѣ сичко было залудо; затова най-послѣ му не далъ и да ся причести прѣдъ лице-то на цѣлыя народъ. Нѣ Варда безъ сѣденіе или друго нѣкакво слѣдствие, веднага пратилъ патриарха на заточеніе, и на мѣсто-то му избралъ Фотія, единъ отъ по-първы-ты господарственны чиновници, кой-то ся овличяваше по свои-ты бляскавы дарбы, широко ученіе и безукорно православіе. Народъ-тѣ обаче ся все държяше твърдо о сваленыя си патриархъ, и не искаше да познава новыя; затова да го смирать, намислихъ да прибѣгнѣтъ за помощь до Съборъ, на кой-то повыкали и папѣ-тѣ. Папа тогава бѣше Николай I-ый, кой-то ся отличяваше по много коравыя и не прѣклонныя си характеръ, още бѣше убѣденъ и повече отъ сичкы-ты си другы прѣдшественници въ мнимозаконно-то властителство на Римско-то сѣдалище надъ другы-ты черковы, та пратилъ на Събора легаты, и имъ поржчалъ да ся придири Игнатиева-та работа както е прилично. Варда тогава сполучилъ да придобые тыя легаты на странѣ-тѣ си, и тѣ оправдали Фотія. Нѣ папа-та послѣ ся научилъ, какъ станѣла тая работа, па отхвърлилъ рѣшеніе-то на Събора, и присѣдилъ Фотія да падне отъ сичкы-ты стѣпени на свое-то священство. А отъ тогава ся породило между Римъ и Цариградъ вражда, коя-то ся усилила още повече, кога-то Българи-ти, покрѣстени отъ Фотія, признали на себе си доброволно покровителство-то на папѣ-тѣ, и испратени-ти при тѣхъ латинскы духовници начѣли да унищожявать сичкы-ты въведены помежду имъ обычаи на грѣкѣ-тѣ черковѣ, и да ги замѣнявать съ Римскы-ты. Фотій изобличилъ тогава съ едно окръжно писмо Римскѣ-тѣ черковѣ, че отстѣпа отъ утвърдено-то на Вселенскы-ты Съборы православіе. Отстѣпаніе-то ся заключяваше до нѣйдѣ въ обряды-ты и дисциплинѣ-тѣ на черковѣ-тѣ, какво-то е н. пр.: безбрачіе-то на священници-ты, постъ въ сѣботѣ и разрѣшеніе на сырение и яйца въ постны-ты дни; а до нѣйдѣ — и въ догматы-ты, като какво-то е ученіе-то за исхожденіе-то на Св. Духа отъ Отца и Сына, и въ прибавяніе-то